

*Wat je irriteert bij de ander
is een tekortkoming bij jezelf*

door Yvonne P.E. Hagenaar-Ratelband
<http://www.yhra.nl>

© 2006 Copyright tekst en tekeningen: het staat u vrij om dit e-book in ongewijzigde vorm door te sturen aan anderen. Het kopiëren, vermenigvuldigen, verkopen of op andere wijze verspreiden van (gedeeltes uit) dit e-book is niet toegestaan. Voor toestemming voor het overnemen van (gedeeltes) uit de tekst of van tekeningen neemt u contact op met de schrijfster via <http://www.yhra.nl>.

Het maakt niet uit van wie...

Ieder vertelt zijn verhaal of ervaringen over inzichten in het leven. Inzichten, de begrepen ervaringen die de mens zelf ondergaat. Vaak hoorden we al jaren goede raden van mensen, maar hoorden we dat ook werkelijk. We hoorden het niet.

Vaak lazen we al jaren esoterische boeken, spirituele boeken. Lazen we ze werkelijk, of lazen we slechts de woorden. Begrepen wij wat daar stond, begrepen we wat er achter de woorden stond? Of lazen we gewoon de woorden en voelden we slechts dat het goed voelde. Of lazen we wat we wilden lezen en hoorden we wat we wilden horen.

Maar waar het om gaat is dat we zo vaak de waarheid ontvangen en de inzichten door anderen als het ware op een presenteerblaadje tot ons krijgen. Maar begrijpen we de woorden, zien we wat er werkelijk staat. Lezen we écht.

In principe maakt het nooit uit van wie je wat hoort of leest.

Het gaat om het moment dat het 'kwartje' valt. Tot het moment komt dat we er aan toe zijn.

Dan pas gaat de mens tot nadenken over. Dan pas komt de mens er aan toe om de hersenen tot ploeteren aan te zetten. Dan pas gaat een mens tot voelen over om achter de woorden te komen.

Dat nadenken geeft dan het gevoel er zélf achter gekomen te zijn.

Het was ook niet mis om op een totaal ándere manier te gaan denken. Dat denken moet de mens zélf doen.

Op die manier komen we steeds achter alle dingen, krijgen we inzichten. Soms omdat we het door anderen aangereikt krijgen, soms door lezen, soms door het in ons zelf te horen.

We zijn allen één en ons streven is dat allen zich gelukkig voelen.

Dan is het wel eens aardig om te zien dat mensen spirituele inzichten tot zich genomen hebben en dat ze er inderdaad ook iets mee doen. Maar in principe maakt het niet uit van wie het afkomstig is.

Zo kunnen we ook leren van alleen maar één zin, die we, toen we even een moment zin hadden om de tv aan te zetten, 'toevallig' ineens hoorden. Die ene zin die ons behoorlijk op weg hielp... daar waren de mensen in dat tv-programma volkomen onwetend van.

Maar was het ook niet Boeddha zelf die tot inzicht kwam nadat er 'toevallige' passanten iets tegen elkaar zeiden...

Hoe kunnen we elkaar helpen: door niets te doen, door ons zelf te zijn. Door de ander te laten en juist in dat laten zit alle Liefde. Eens kwam de mens uit de Godsbron en de Godsbron zegt simpelweg: ga heen en keer terug tot mij met wijsheid...

Hoe groot is de liefde van een mens

Ieder mens mag zijn zoals hij is of wenst te zijn.

Dat mag.

Ieder mens mag ook reageren zoals hij wenst te reageren.

Dat mag.

Hoe groot is de Liefde van een mens om werkelijk te zien?

Mensen reageren: dat is precies hoe ze werkelijk zijn – maar hoe kun je dat zien? Dat kun je alleen zien als je zelf alle schillen en alle illusies hebt afgeworpen.

Dus als ik het voorbeeld geef van bijvoorbeeld jaloezie: stel je hebt de jaloezie in je zelf overwonnen. Het had je eerst pijn gedaan maar je hebt er goed over nagedacht in je leven en je hebt het verwerkt en gezien dat het niets oplevert. Met andere woorden je hebt de jaloezie overwonnen. Dan kijk je naar een ander en ziet dan helder in die ander dat daar de jaloezie nog niet overwonnen is.

Dat kun je met alle illusies doen in je leven.

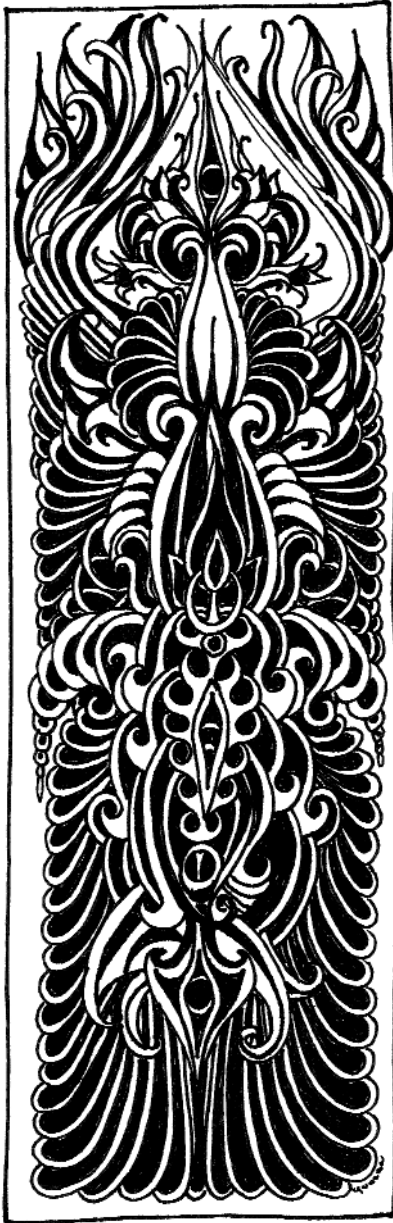
Dat kan een mens doen als hij bezig is zijn eigen schillen af te pellen en als een mens eerlijk naar zich zelf kan kijken. Het is dan een herkenning om bij anderen juist dat te zien wat de mens zelf had afgelegd...

Sommigen denken alle schillen afgeworpen te hebben. Maar soms is het duidelijk te zien dat het nog niet zo is. Het is de irritatie, de vervolgenheid, de wanhoop, het niet serieus denken genomen te worden, het oordelen van de mens zelf.

Wat je irriteert bij de ander is een tekortkoming bij jezelf.

*Waarom denkt een mens dat iemand niet uit zijn of haar eigen gevoelens reageert? Het is een tekortkoming om dat te denken van het eigen zelf. Als je er van uit gaat dat iemand **ALTIJD** maar dan ook altijd het beste uit zich zelf geeft, kom je in een totaal andere trilling terecht.*

Misschien wéét een mens dat er stiekem iets anders bedoeld werd, tja, dan kun je eens een keer lachen en door dat lachen breekt er iets open en is de mens in staat om door zijn of haar eigen beperkingen heen te kijken.

Ten koste van alles

*Ten koste van alles lief zijn voor elkaar...
daar zit geen lering in, daar zit geen
schepping in.*

*Dan is het maar zo dat er wel eens narrig
gereageerd wordt op elkaar. Dat is dan
maar zo. Zo kun je dan zien dat mensen
zich soms behoorlijk eenzaam voelen, zich
onbegrepen voelen. Soms ook doordat ze
moeilijk naar elkaar kunnen luisteren,
moeilijk kunnen lezen. Mensen horen
menigmaal wat men wil horen en mensen
lezen menigmaal wat men wil lezen.*

*Dan is het maar zo dat er wel eens narrig
gereageerd wordt, zo staat hierboven.*

*De lering zou kunnen zijn dat er ALTIJD
maar dan ook ALTIJD vanuit gegaan
kan worden dat het goed bedoeld is. Ook al is het een narrige of pis-
sige reactie, of gewoon een kwade reactie. Maar dan juist.*

*Het heeft geen zin om de ene na de andere kriegelige reactie te bren-
gen. Dat wordt steeds maar erger en er lijkt dan geen oplossing in
zicht te komen. Misschien kunnen we de tijd opbrengen om zorgvul-
dig te lezen wat de ander bedoelt. Dat kan wel eens iets anders zijn
dan zo op het eerste gezicht gedacht was.*

Misschien kunnen we het opbrengen om de vrede in onszelf te bewaren. Ja juist, bewaren. Want die is er natuurlijk altijd al. En ons nooit door wat dan ook uit het evenwicht te laten halen. Het kan toch niet zo zijn dat al dat tobbige gedoe sterker is dan die liefdevolle mens zelf?

Maar goed, het is dus wel degelijk een heel proces, zouden we kunnen zeggen. Mensen willen daar uit-komen. En doen ontzettend hun best om het te beheersen. Soms wel eens niet, maar heel vaak wel. Zo gaat dat.

Mensen kunnen niet gedwongen worden te doen zoals we dat zelf graag zouden willen.

Wij mensen zijn zeer goed in staat om met respect naar elkaar te kijken en er altijd van uit te gaan dat de ander het niet zo kriegelig bedoeld had als gedacht.

En zoals met email: het valt ook niet mee, je ziet niemand voor je en opgeschreven woorden kunnen wel eens een beetje harder overkomen. Daarom ook als een wanhopige poging om toch aardig gevonden te worden een gezichtje, of een lachende puntkomma en haakjes of iets dergelijks, waarin staat: kijk naar mij, ik ben aardig, ik bedoel het allemaal niet zo, ik kan het alleen niet zo goed uiten, misschien.

We kunnen onze liefdevolle krachten terugvinden, en we zijn allen daartoe in staat. Zo zijn ook altijd de minder goede kanten van mensen goed: ze zijn slechts onze spiegels. Want reageerden wij niet net zo? Zo konden we zien dat het een niet zonder het ander bestaat.

Dan spreek je niet meer...

Als een mens werkelijk voelt, weet en inzichten ontvangen heeft, dan spreekt die mens niet meer. Dan zwijgt die mens. Dan weet die mens dat de verantwoording groot is als je met het leven, met het spirituele bezig bent. Het spirituele dat niet anders is dan leven vanuit het liefdegevoel naar zichzelf en naar de anderen toe. We dienen ons goed bewust te zijn van wat we zeggen.

Dat is Liefde, dat is onze verantwoordelijkheid ten opzichte van onze medemens. We kunnen eenvoudig niet alles zeggen, we mogen het niet eens.

Op dezelfde manier wordt er naar ons gekeken vanuit het Universum. Ook wij mogen niet alles weten, we zouden het immers niet aankunnen. Op ons eigen juiste moment krijgen we met mondjesmaat de inzichten die we op dat moment nodig hebben, altijd per 'toeval' aangereikt. Ssteeds als we er aan toe zijn en de vraag naar binnen richten krijgen we waar we om vragen. Dan is het geen toeval meer: het komt ons toe, beetje bij beetje.

Juist als we met het spirituele bezig zijn dienen we oprecht zorgvuldig met onze woorden om te gaan. Het is inderdaad een grote verantwoording om te weten wat men wel en wat men niet moet zeggen.

Maar gaat dat niet vanzelf? De mens is dan goed geaard, en om het eenvoudiger te zeggen: de mens staat met de beide benen stevig op de grond. De onderste chakra's dienen goed doorvoeld te zijn op bescheidenheid, zelfkritiek, zelfkennis, zorgvuldigheid en voorzichtigheid. Dan staat het derde oog open en men is in staat in de ander te voelen. Spreekt men over het bouenzintuiglijke of over inzichten dan voelt men de grote verantwoording.

Het is niet altijd aan te geven wanneer er iets gezegd zou kunnen worden of niet. Soms is een enkel woord of gevoel nodig om 'in te haken' in een gevoel. Maar juist omdat de rust in het voelen en luisteren opgebracht werd.

Men kan dan altijd op het innerlijke zelf vertrouwen. Het zeker weten dat het goddelijke altijd spreekt, dat de mens 'slechts' een intermediair is. Dat goddelijke spreekt als de mens alle illusies over zich zelf heeft opgelost, dan is de weg vrij om het maar zo te zeggen. Het goddelijke heeft al die vele incarnaties rustig zitten te wachten totdat die mens eindelijk zélf, uit zich zelf de weg vrijmaakte.

Elke taak die ge hebt op Aarde

'... Elke taak die ge hebt op Aarde, ook de uwe, is een taak. Denk nooit dat de plaats waar ge woont, of de ruimte die ge inneemt op Aarde, onbelangrijk is. Ge hebt hem volgens eigen wilsbeschikking bepaald. Ge hebt hem voorbereid vanuit onze wereld alvorens ge naar de Aarde ging. Maar ge hebt er eveneens levens na levens aan gewerkt om te komen tot dit punt. Denk nooit dat ge de verkeerde plaats inneemt, en dat God fouten heeft gemaakt door u in dat lichaam, met die mens naast u, met de taak die u hebt, aan de Aarde toe te vertrouwen.

Het is niet belangrijk waar ge bent. Gij bent op Aarde, wij zijn in de wereld van de geest, in de kracht van God, in de wijsheid van liefde en kennis. Gij deelt op Aarde uw ervaring met anderen, met anderen die dezelfde zieletrilling ervaren als u bezit. Wat ge uitstraalt trekt ge aan. Zo komt ge tot een eenwording, een collectieve eenwording, van Licht, bewustzijn en aardse zekerheden, waarin ge uzelf thuis voelt...'

Bovenstaande is een citaat uit een lezing bij Malva Meditatie.

Inderdaad ieder mens neemt zijn eigen plaats in, heeft zijn of haar eigen taak. En zo kunnen wij daarop reageren vanuit ons eigen

bewuste zijn. Ieder mens kan en mag leven zoals hij of zij leven wil. Natuurlijk met eigen verantwoording. Ieder mens mag met zijn of haar boosheid doen wat men wil. Alleen, ánderen bepalen hoe ze er mee omgaan en dat recht heeft iedereen. Dan kan het wel eens uitlopen op een volstrekte oorlog. . .

De mens kan zich met zijn of haar boosheid mee laten slepen. Dan staat die mens dat toch zo maar toe.

Maar die mens kan ook zeggen: ik ben sterker dan mijn boosheid. En ik laat me door niets en niemand uit mijn evenwicht brengen, ik laat me niet door mijn boosheid manipuleren.

Gaat een mens hiermee toch in gevecht, dan verliest een mens dat. Altijd.

Waarom? Omdat daar geen liefde in zit.

We zijn in staat om te zien waar het positieve van boosheid is. Natuurlijk niet voor die persoon zelf, alhoewel het is niet altijd verkeerd hoor zoals wel eerder beschreven: er wordt veel kwaadheid uit de aura geslingerd en dat zou men als positief kunnen beschouwen.

Maar het positieve van boosheid is onder meer dat je dieper in de persoon kunt kijken. Dat je dieper in de persoon kunt kijken die reageert. Vandaar uit kan een mens kijken hoe hij zichzelf kan veranderen, wellicht kan verbeteren.

Boosheid of kwaadheid of woede is een akelig iets. Het voert je van je zelf af en het voert je van je omgeving af. Velen denken dat de omge-

ving daar de schuld van is. Maar het is precies anders om. De spiegel wordt áltijd voorgehouden. De aard van de boosheid is precies dat waar een mens nog aan zou kunnen werken. Zou kunnen, want ieder bepaalt dat zelf. Het is slechts zo dat een mens met boosheid de Liefde niet kan vasthouden. Die Liefde trekt zich terug als er boosheid aan te pas komt.

Een mens kan zien dat als de eigen boosheid geaccepteerd en begrepen wordt, de boosheid zomaar in eens verdwenen is.

Over Yvonne

Yvonne Hagenaar-Ratelband (1943) reist als internationaal zakenvrouw de hele wereld over. Zij verwierf bekendheid met haar energieke tekeningen en als columniste van Spiritueel Magazine Online. Samen met haar dochter initieerde zij een drietal projecten:

* De spirituele kinderwebsite Vonnekes – <http://www.vonnekes.nl>

* De spirituele kinderboeken Mijn Gouden Ik en Mijn Gouden Boek – <http://www.brengjekindjeinbalans.nl>

* Een bijzondere serie wenskaarten – <http://www.lievwensen.nl>